Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 40 (2042) ♦ Четвер, 4 березня 1999 року ♦ Ціна договірна

Парламентська хроніка

Україна приєдналася до МПА

Ранкове і денне засідання 3 березня

Верховна Рада прийняла постанову про приєднання до Угоди про Міжпарламентську асамблею держав—учасниць СНД.

Аргументи прихильників приєднання до МПА відомі: МПА — міжпарламентське об'єднання, входження до нього лише сприятиме подальшому розвиткові політично-економічних стосунків між державами. Україні потрібні серйозні ринки збуту, на яких вона зможе відновлювати втрачене виробництво.

(Закінчення на 2-й стор.).

Президент і прем'єр — «за»

Як повідомляє парламентська прес-служба, відбулася зустріч Голови Верховної Ради України Олександра Ткаченка з Президентом України Леонідом Кучмою і Прем'єр-міністром України Валерієм Пустовойтенком, на якій розглядалося питання про приєднання Верховної Ради України до Угоди про Міжпарламентську асамблею держав — учасниць СНД.

Вступ Верховної Ради до МПА, зазначали учасники зустрічі, дасть можливість використати цей визнаний в Європі міжпарламентський форум для відстоювання національних інтересів нашої держави, сприятиме проведенню власної політики у стосунках з країнами СНД, допоможе узгодженню з іншими парламентами ходу ратифікаційних процесів та гармонізації законодавств держав — учасниць СНД.

Президент України і Прем'єр-міністр України підтримали пропозицію Голови Верховної Ради про вступ України до Міжпарламентської асамблеї.

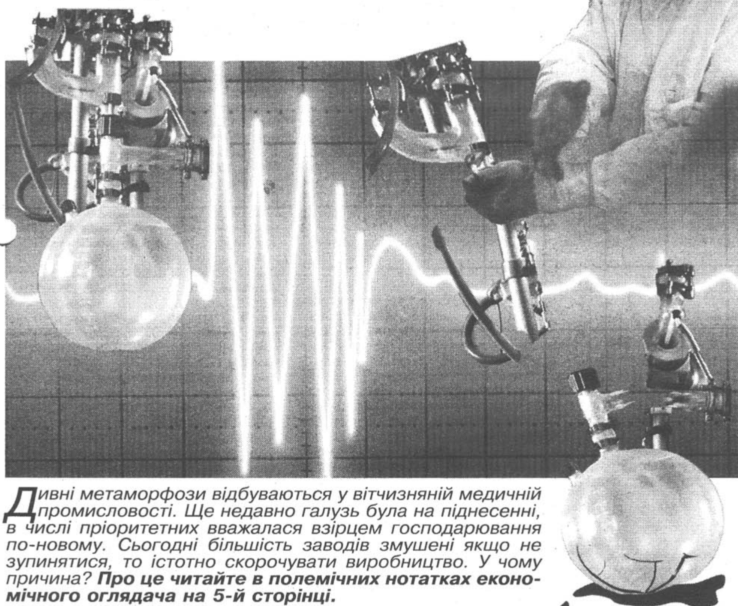
4 березня

✔ *1750 р. Гетьманом України було обрано Кирила Розумовського.*

✔ *1918 р. Малою Радою ухвалено Закон про реєстрацію громадянства УНР.*

✔ *1919 р. Вийшов декрет Ради Народних Комісарів УСРР (до 31 січня 1937 р. — Українська Соціалістична Радянська Республіка) про ліквідацію плати за навчання у школі.*

Був МЕДПРОМ - став МЕДПРОМАХ?..

Дивні метаморфози відбуваються у вітчизняній медичній промисловості. Ще недавно галузь була на піднесенні, в числі пріоритетних вважалася взірцем господарювання по-новому. Сьогодні більшість заводів змушені якщо не зупинятися, то істотно скорочувати виробництво. У чому причина? ***Про це читайте в полемічних нотатках економічного оглядача на 5-й сторінці.***

 У номер

Полювання триває

Генеральний прокурор України Михайло Потебенько висловив припущення, що повернення Павла Лазаренка — «справа часу». Він також повідомив, що правоохоронним органам США передано матеріали, які звинувачують експрем'єра у скоєнні низки злочинів, повідомив «Інтерфакс-Україна».

Коментуючи можливість надання народному депутату і лідеру партії «Громада» політичного притулку, Михайло Потебенько зазначив: «Ніхто не захоче брати його на утримання в тому стані, в якому він опинився, бо доведено: він скоїв злочини». Генеральний прокурор також заявив, що Україна наполягатиме на розв'язанні питання про швидке повернення Павла Лазаренка на батьківщину.

 Фотофакт

Страйкуватимуть до зарплати

Атомники, котрі продовжують акції протесту в наметових містечках у містах енергетиків 5-ти АЕС України, мають намір перейти до страйку, якщо до 6 березня не буде виконано вимоги з погашення заборгованості у зарплаті.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», координаційний комітет профспілки працівників атомної енергетики і промисловості України наполягає на негайній особистій зустрічі з Прем'єр-міністром Валерієм Пустовойтенком.

За інформацією ЦК профспілки, обіцяна урядом постанова про надання Міністерству енергетики бюджетного кредиту на суму 390 млн. грн. на погашення заборгованості досі так і не підписана, її проект навіть не погоджено з зацікавленими міністерствами і відомствами.

Фото Сергія **КОВАЛЬЧУКА.**

Пам'ять

Його пісня завжди поміж нас

На Буковині широко відзначають 50-річчя від дня народження славетного композитора, лицаря української естрадної пісні, автора безсмертної «Червоної рути», лауреата Державної премії імені Тараса Шевченка **Володимира ІВАСЮКА.**

У Чернівцях відбувся вечір пам'яті митця, відкрито його меморіальний музей. Підбито підсумки конкурсу молодих композиторських надій краю «Мандрівний музика», який мріяв колись заснувати знаменитий пісняр. Вийшла також у світ книга спогадів батька композитора письменника Михайла Григоровича Івасюка «Монолог перед обличчям сина».

У місті Кіцмань, де народився Володимир Івасюк, йому урочисто відкрито бронзовий пам'ятник.

- *У Севастополі відкрито Храм Семи Херсонеських священномучеників.*
- *Унаслідок повені в Луганській області залишаються підтопленими 252 будинки і 8 низьководних мостів.*
- *Кабінет міністрів надав ряд пільг в оподаткуванні підприємствам космічної галузі.*
- *У Надимі (Росія) голодують 6 українських громадян, які, звільнившися з роботи, не можуть отримати зароблене.*
- *З 1 квітня відключатимуть від теплопостачання підприємства-боржники.*

P.S.

Атомники хочуть бачити прем'єра

У номер

✔ Луцьк

Іншого шляху, ніж «реабілітація капіталу», немає

Одноденну робочу поїздку Президента України Леоніда Кучми на Волинь, мабуть, найбільше запам'ятають волинські шахтарі і податківці. Щодо перших, то глава держави підтримав ідею гірників про надання спеціального режиму інвестиційної діяльності на території шахтарських міста Нововолинська і селища Жовтневого. А от місцевим податківцям зробив сюрприз іншого гатунку, наказавши негайно припинити спорудження в центрі Луцька помпезної адмінбудівлі для податківців і залишки коштів спрямувати на соціальні потреби регіону.

Під час зустрічей з волинянами Президент назвав добрими й діловими відносини, що склалися між ним і Головою Верховної Ради Олександром Ткаченком. Це дає позитивні результати. Крім того, Президент повідомив, що готується указ «про реабілітацію капіталу». Як наголосив глава держави, «іншого шляху немає».

Президент України також висловився за створення «на державному рівні» системи, що давала б можливість мати інформацію про те, «хто чим володіє в Україні».

На думку Президента, відсутність такої системи в Україні «негативно» позначиться на економіці, і в цьому разі гроші «не ховатимуться на якихось островах», повідомляє «Інтерфакс-Україна».

✔ Київ

Не зрадити виборців і партію

Постанову такого змісту ухвалила політрада партії Всеукраїнське об'єднання «Громада». Вона стала результатом обговорення проблеми розколу партії, що загрожує їй, як сказав перший заступник голови партії Володимир Тахтай, через спроби розхитати фракцію руками самих членів «Громади». Політрада закликала їх не вдаватися до розкольницьких дій, висловилася проти створення на базі «Громади» парламентської фракції «Батьківщина».

Проте один з ініціаторів утворення «Батьківщини» Олександр Турчинов вважає, що «йде нормальний процес, і ми маємо достатньо людей, щоб заявити фракцію». За його словами, до неї готовий вступити 21 депутат. Планується, що «Батьківщина» буде міжпартійною фракцією у парламенті і міжпартійним блоком за межами його. Це буде блок патріотичних, соціально-демократичних і християнсько-демократичних сил, котрі хочуть «творити».

«РіП»а — Руху: розбирайтеся самі

Розкол у НРУ створює проблеми не тільки найбільшій націонал-демократичній партії України. У нелегке становище поставлено і партію «Реформи і порядок», яка приєдналася до Руху, підтримуючи кандидатуру Геннадія Удовенка на посаду Президента України.

Відповідаючи на запитання «Інтерфакс-Україна», лідер «порядних реформаторів» Віктор Пинзеник заявив: доки не завершаться відцентрові процеси в НРУ, неможливо відповісти, з якою частиною Руху партія «Реформи і порядок» виступить у єдиному блоці. Він вважає, що Рух повинен розв'язати свої внутрішні процеси без втручання інших політичних сил.

Нехай це будуть лише прогнози...

Максимального рівня може сягнути рівень води в басейнах багатьох річок України внаслідок весняної повені, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Особливо складну ситуацію прогнозують на річці Уж в районі міста Ужгорода, де підйом води може сягнути 2,5 м. Це може призвести до більш серйозної катастрофи, ніж у листопаді 1998 року.

Високий рівень води також очікується в басейнах Дніпра, Дністра, Пруту, Сіверського Дінця та Західного Бугу. Існує імовірність підтоплення населених пунктів на території Львівської, Івано-Франківської, Тернопільської, Волинської, Рівненської, Сумської, Полтавської областей.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Україна приєдналася до МПА

Ранкове і денне засідання 3 березня

(Початок на 1-й стор.).

Коли голова парламенту Олександр Ткаченко почав виступати із заключним закличним словом, депутати правоцентристських фракцій Руху і НДП оточили трибуну керівництва і вирвали мікрофони.

Однак, попри перешкоди, документ одержав підтримку народних депутатів.

Позитивне рішення щодо МПА розблокувало кількамісячний бойкот фракції комуністів усіх ратифікаційних угод. Після першого подоланого бар'єра депутати дружно проголосували за всі наступні питання порядку денного: закон про державне оборонне замовлення, внесення змін до законів про систему суспільного телебачення і радіомовлення, про фіксований сільськогосподарський податок.

Юліана ШЕВЧУК.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Парламентська хроніка

Постанова Верховної Ради України

Про приєднання Верховної Ради України до Угоди про Міжпарламентську Асамблею держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав

Відповідно до своїх конституційних повноважень, позитивно оцінюючи досвід Міжпарламентської Асамблеї держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав у зближенні та гармонізації їх законодавства, здійсненні обміну інформацією правового, економічного та культурного характеру, визнаючи необхідність активізації участі парламентаріїв України в міжпарламентському співробітництві, Верховна Рада України **постановляє:**

1. Приєднатися до Угоди про Міжпарламентську Асамблею держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав, укладеної у м. Алма-Аті 27 березня 1992 року.

2. Уповноважити Голову Верховної Ради України Ткаченка О. М. направити депозитарію Угоди про Міжпарламентську Асамблею держав-учасниць Співдружності Незалежних Держав — Національним Зборам Республіки Білорусь — повідомлення про приєднання Верховної Ради України до Угоди та текст цієї Постанови.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ, 3 березня 1999 року.
№ 463-XIV

Вигідніше з переможцем. Але краще по совісті

Різноманітні соціологічні служби, що ретельно відпрацьовують свій хліб, почали проводити таку досить цікаву думку: виборці, знаючи, що їхній симпатик не одержить перемогу на виборах Президента, віддадуть перевагу тому, хто, на їх погляд, найближчий до перемоги. Бо всі, мовляв, знають, що вікторія — за ним. Якщо розшифрувати це твердження, то воно матиме, скажімо, такий вигляд: хоча електорат і переконаний у неспроможності нинішнього глави держави вивести країну з кризи, він віддасть за нього свої голоси, бо нинішній глава держави має більше суто організаційних важелів для отримання потрібного йому результату. Висновок напрошується доволі простий і, як завжди, геніальний: ніхто, крім Леоніда Кучми, не може бути обраний Президентом України в жовтні нинішнього року. А решті кандидатів можна вже сьогодні з упевненістю порадити: не пніться, куме, ідіть на дно... На обґрунтування такої ідеї ведення передвиборчих баталій ті самі соціологи подають результати опитування фірми «Соціс -Геллап». За їхніми даними, 28 відсотків респондентів уже сьогодні віддають перевагу Леонідові Даниловичу, а ліва «трійця» — Олександр Мороз, Петро Симоненко і Наталія Вітренко — навіть разом не набирають стільки, скільки Л. Кучма. У такий спосіб дають зрозуміти, що попереду за будь-яких обставин може бути лише він. І якщо виборці ризикнуть віддати свій голос не за лідера рейтингу, ризикують опинитися в обіймах не переможця, а переможеного — когось із лівих. Це вже не так важливо. Та електорат не хоче бути переможеним. На підкріплення цієї думки наводять результати ще одного опитування: мовляв, переважна більшість опитаних каже, що голосувала за Леоніда Кучму, а достеменно відомо, що він відірвався від Леоніда Кравчука лише приблизно на п'ять відсотків. Тобто цим закидом хочуть довести, що виборець ладен збрехати, аби бути з переможцем. Отака дивна логіка.

Утім, згадаймо минулу виборчу кампанію, коли всі виборці «знали», хто переможе: Леонід Кравчук мав підстави на це сподіватись, як, до речі, й виборці. Та все ж таки перемогу здобув не він, а той, хто не був переконаний стовідсотково у своєму успіхові, але прагнув його і вдало провів виборчу кампанію. Тож висновки соціологів, що відробляють, слід поставити під сумнів. Інакше не варто й казати про те, що громадяни країни здатні бути джерелом влади, що вони здатні змінити керівництво держави. А «вихователям» підсвідомості виборців варто все ж таки дбати не тільки про відробіток.

Імідж непереможного намагається створити собі й сам Леонід Данилович. Як інакше можна розцінити його заяву: коли людину, котра сидить перед вами, оберуть Президентом удруге, у парламенті наступного дня утвориться більшість.

Що не кажіть, а правда-таки: «скромність — шлях у невідомість». Тому треба діяти так, щоб не мати нічого спільного з ходоками на тому шляху впевнено. От і діє Леонід Данилович. По-перше, він заявив, що буде обраний, щоб усі зарубали це собі на носі. А по-друге, він переконаний у кон'юнктурності парламентаріїв так, що не допускає жодних сумнівів у тривалості опозиції з ідейних міркувань. Він передбачає, що опозиційні сили перестануть бути такими, що депутати переметнуться на підтримку партії влади тільки тому, що її кандидат здобуде перемогу на виборах. А з другого боку, виборцеві, стомленому від постійних чвар між політичними силами в парламенті, може і справді здатися, що саме друге пришестя Леоніда Кучми здатне примирити всі ці сили. Тільки що йому заважало зробити це досі?

Водночас так створюється образ непереможного Президента. Попри борги із зарплат, пенсій, стипендій, інших соціальних виплат. Попри те, що економіка країни захлинається від зовнішніх запозичень, від приреченості...

Та постає слушне запитання, яким також маніпулюють соціологи, що відробляють свій хліб: чи зважатимуть виборці на те, які партії підтримують того чи іншого кандидата? Чи будуть партійні програми орієнтиром для них під час виборів Президента? Відповідь соціологічного опитування — негативна. І в цьому може бути резон. Бо виборці переконалися, що, проголосувавши за список тієї чи іншої партії на парламентських виборах і привівши партійців до влади, вони практично втратили вплив на них. Так само було і тепер може статися і з Президентом, котрий, будучи кандидатом, обіцяє одне, використовуючи популістські гасла, а очоливши державу, робить зовсім інше. Як убезпечитися від такого «обману покупця»? Мабуть, принаймні «покупець» не повинен наступати на одні й ті самі граблі вдруге.

А щодо парламентських партій, тобто тих, котрі здолали чотиривідсотковий рубіж на виборах до Верховної Ради, то їм, мабуть, і не треба стільки енергії віддавати пошукам єдиного кандидата серед своїх лідерів. Бо Президент як глава держави справлятиме вплив лише на виконавчу гілку влади, і в його волі будуть хіба що призначення. Де гарантії, що робитиме він їх за партійним принципом, а не з огляду на ділові якості тих чи інших керівників? Чи парламентарі-партійці розраховують на одержання портфелів за підтримку переможця на виборах?

Мабуть, для парламентських партій важливіше не втратити свій потенціал до наступних виборів Верховної Ради. Час плине надто швидко, а розколи парламентських партій лише знекровлюють і ослаблюють їх. І втрати ці можуть датися взнаки на наступних виборах, коли електорат через зневіру не наділить їх мандатами. Отже, є що втрачати. І треба зважувати, на якого «зайця» краще й вигідніше полювати.

Вікторія СВІТЛАНОВА.

Єднайся, бо програєш

60 відсотків донеччан вирішили взяти участь у виборах Президента, проте ще не визначилися, за кого саме голосувати

Регіон: політичний спектр

На чужих помилках учаться, на власних — набувають досвіду. За час, що минув після березня 1998 року, партії і політики на Донеччині робили висновки, підраховували здобутки і втрати та зализували рани, отримані під час партійного багатоборства. Третина голосів, відданих за Компартію, несподіванкою не стала: «червоні» симпатії східного регіону давно відомі. Двоє наступних улюбленців донецького електорату — блоки «Трудова Україна» та Партії праці — Ліберальної партії «Разом!» — хоча й набрали відповідно 15 і 9 відсотків голосів, зазнали нищівної поразки в загальноукраїнському рейтингу. Як наслідок — розпад альянсів, утворених лише під вибори, не забарився. Більш-менш задоволеними досягнутим успіхом залишилися місцеві соціалісти та прогресивні соціалісти. І НДП, і СДПУ (о), і «Громада» отримали менше очікуваної кількості голосів.

Передстартовий забіг: переможців немає

Чотири з половиною роки тому вибір Донбасу на користь Леоніда Кучми виявився вирішальним. Зважаючи на те, що Донецька та Луганська області — п'ята частина електорату, і на цей раз, очевидно, ім'я майбутнього глави держави назвуть у Києві, а обраний він буде — на сході. Тому претендентам на папаху не обійтися без урахування специфіки регіону.

Свого часу шальку терезів на користь теперішнього Президента схилили передвиборні обіцянки розгорнути нещадну боротьбу зі злочинністю, надати російській мові статусу офіційної та тісніше зблизитися з Росією. Між іншим, для більшості виборців за чотири роки ці вимоги не втратили своєї привабливості. Наприкінці минулого року Донецький інформаційно-аналітичний центр з'ясовував, чи вважають мешканці Донецька за необхідне приєднання України до союзу Росії та Білорусі. 73 відсотки опитаних висловилися за такий союз. Причому, якщо серед респондентів 18—19 років прихильників виявилося трохи більше половини, то серед людей 60 років і старших — понад 80 відсотків.

— Водночас у нинішній передвиборній кампанії з'являється низка нових пріоритетів, — зауважує директор центру Євген Копатько. — Обумовлене це, по-перше, зростанням безробіття, в тому числі у зв'язку із закриттям шахт, по-друге, — подальшим падінням виробництва. Для індустріального регіону це дуже важливі проблеми.

З жовтня минулого року центр розпочав щомісячні дослідження рейтингу потенційних претендентів на президентську посаду. Із 400 опитаних донеччан менш ніж половина у відповідь на запитання: «За кого б ви проголосували, якби вибори відбулися сьогодні?» —назвали конкретне прізвище. При цьому симпатії респондентів розподілилися так:

П. Симоненко — 12%,
Л. Кучма — 8%,
О. Мороз — 7%,
Н. Вітренко — 6,5%,
В. Чорновіл, Л. Кравчук — по 3,5%,
П. Лазаренко — близько 2%,

34 відсотки опитаних не проголосували б за жодну із запропонованих кандидатур і не назвали іншої.

— Близько 50 відсотків респондентів не назвали жодного потенційного кандидата, що цілком характерно за рік до виборів, — констатує Євген Копатько. — За цей час багато що може змінитися. Ймовірно, що деякі кандидати відмовляться від участі в кампанії. З другого боку, на ігровому полі можуть з'явитися нові фігури.

Серед тих, хто розмірковує, — переважно молодь та люди середнього віку. Старше покоління у виборі вже визначилося, і, як правило, — на користь лівих. Цікаво, що найбільше прихильників діючого Президента — серед осіб від 18 до 20 років, а Наталя Вітренко, наприклад, має успіх у жінок від 40 до 54 років.

І хоча кількість тих, хто не визначився, не дає змоги давати однозначні прогнози, досвід попередніх кампаній диктує умови, без виконання яких потенційному кандидатові «ловити» в регіоні нема чого.

Претендентові на замітку

Рекомендації на майбутній похід за голоси донеччан зводяться, власне, до кількох пунктів. По-перше, потенційний народний обранець має включити до програми хоча б кілька лівих гасел. Лояльна до Президента і підтримувана обласною виконавчою владою «Трудова Україна» зуміла відтягнути на себе значний відсоток лівого електорату. По-друге, команда політичного лідера повинна мати відоме в регіоні ім'я, причому навіть негативна популярність краща за політичну «незасвіченість». Досить суперечливе поєднання Ліберальної партії та Партії праці в одному блоці виборцям припало більше до душі, ніж, скажімо, «чисті» народно-демократична чи соціал-демократична ідеї, серед носіїв яких в області яскравих особистостей вочевидь бракувало.

Нарешті, ще умова, яка визначається незбагненною особливістю менталітету: вітчизняний виборець голосує не так «за», як «проти». Тому передвиборну кампанію претендент повинен будувати на критиці наявної влади (від ступеня близькості кандидата до неї залежить м'якість чи жорсткість критики).

У грудні минулого року в Донецьку відбулася установча конференція громадсько-політичного об'єднання «За єдність, злагоду і відродження». До складу об'єднання увійшли обласні організації 17 політичних партій, а також громадські, профспілкові, молодіжні організації. Офіційно про політичне спрямування нового утворення не заявлено, хоча перелік партій-«підписантів» певну інформацію дає: СДПУ (о), НДП, Аграрна, Селянська партії, Партія праці, Партія регіонального відродження, Партія мусульман тощо. В більшості своїй це — невдахи минулої передвиборної кампанії в Донбасі, які сподіваються і цей раз об'єднати зусилля і голоси. Об'єднати, проте, не лише шляхом механічного додавання.

Обравши головним гаслом відродження минулої слави і міці Донбасу, учасники об'єднання безпомилково визначили один із пріоритетів майбутньої президентської кампанії в шахтарському краї. Про цю особливість голова Слов'янської партії Олександр Базилюк, приміром, висловився без церемоній: «Рік у рік Донбас використовується як дійна корова для підживлення або певних регіональних кланів, або західних областей України». Такі погляди поділяють чимало мешканців регіону.

Утім, підготовка установчої конференції нового об'єднання являла собою аж ніяк не самодіяльну народну ініціативу. Згуртування сил відбувалося і триває під егідою обласної держадміністрації, голова якої Віктор Янукович очолив нову організацію. Власне, він став єдиною можливою кандидатурою: донецький держадміністратор, за даними соціологічних опитувань, тривалий час залишається найвідомішим і найавторитетнішим регіональним лідером, до того ж позапартійним.

Один з учасників об'єднання, голова регіональної організації Незалежної профспілки гірників України Михайло Крилов вважає, що в державі має бути відновлено норму, згідно з якою керівник області обирається шляхом виборів, а не призначається Президентом. Вотум довір'я народу зробив би лідера незалежнішим від Києва.

Оскільки сьогодні обласна держадміністрація є ланкою вертикалі виконавчої влади, не дивно, що й саме об'єднання «За єдність» є регіональним віддзеркаленням всеукраїнської «Злагоди», до оргкомітету якої увійшов іще один популярний місцевий політик, міський голова Донецька Володимир Рибак. Відомість і авторитет місцевих лідерів, бажання економічної стабільності, стійке переконання, що заслуги регіону варті більшого визнання, — нова структура враховує ці настрої мешканців області — і, схоже, покликана спрямувати їх у цілком конкретне русло. Чиє?

Очікується, що прізвище буде названо навесні 99-го —на цей час запланована чергова конференція об'єднання. Проте вже тепер навряд чи в когось є сумніви, що підтримки удостоїться теперішній Президент або інша «прохідна» кандидатура з його команди. Незалежно від конкретної особи, факт об'єднання на регіональному рівні дозволяє вбити одразу двох зайців: завербувати прихильників і нейтралізувати можливих опонентів за принципом «Хто з нами, той не проти нас».

Дуель ідей чи війна компроматів?

У таборі політичних супротивників — «лівих» — теж ідуть об'єднувальні процеси. Утворення під назвою «Народна опозиція Донбасу» згуртувало обласні організації Комуністичної, Соціалістичної партій, «Громади», Інтеррух Донбасу, Конгрес миролюбних сил «Батьківщина» та деякі інші.

— Ми об'єдналися не за якогось кандидата, а проти, — каже лідер обласної організації Соцпартії Олег Рибаков. — Використовуючи своє конституційне право, ми прагнемо демократичним шляхом змінити соціально-економічний курс теперішнього Президента й уряду.

«Народна опозиція» агітуватиме не тільки проти Леоніда Кучми, а й проти будь-якого представника «партії влади». Що стосується висунення власного кандидата, то тут донецькі «ліві» покладаються на керівництво своїх партій. Олег Рибаков не виключає, що в першому турі голосування таких кандидатур буде дві, і консолідація зусиль однодумців полегшить процедуру збирання підписів.

Деякі учасники блоку — наприклад, Слов'янська партія — одночасно входять до об'єднання «За єдність, злагоду і відродження». Таким чином пропрезидентське об'єднання прагне відтягти на себе частину «лівого» електорату. Очевидно й те, що окремі партії та громадські організації поки що не визначилися, на кого ж ставити, і про всяк випадок заявляють про солідарність і з першими, і з другими.

— У Донбасі завжди мали успіх ліві сили, — каже народний депутат України, член фракції «Громади» Сергій Поляков. — Проте вибори до Верховної Ради і Президента — не одне й те саме. Підхід буде дещо іншим. Поки що я не назвав би політичної фігури, яка однозначно набрала б більшість голосів в області. Можливо, ближче до виборів така кандидатура викристалізується. Та одне можу чітко стверджувати: людям тяжко живеться і ліміт на помилки вичерпано. Судячи з соціологічного зрізу, сумарний рейтинг П. Симоненка, О. Мороза та Н. Вітренко перевищує 25 відсотків. Це більше половини голосів тих респондентів, хто вже визначився. За умови збереження соціальної напруженості в регіоні єдиний кандидат від лівих має всі шанси стати найпопулярнішою в Донбасі фігурою. А якщо консенсусу не буде досягнуто, замість дуелі програм та ідей на виборців чекає хвиля компроматів від різних сил. У цьому разі більшість електорату здатен відтягнути на себе «свіжий» претендент, якому для перемоги достатньо грамотно вибудованої кампанії.

Ліна КУЩ.

У Рахунковій палаті України

Ловилася рибка, велика й мала

Рахункова палата перевірила обгрунтованість й правомірність створення державної риболовецької компанії, зареєстрованої в офшорній зоні, та використання бюджетних коштів на будівництво для неї траулерів.

З метою підтримки суднобудівної промисловості Президент України доручив Кабінету міністрів забезпечити фінансування добудови 9 риболовецьких траулерів на Чорноморському суднобудівному заводі з наступною передачею їх у лізинг підприємствам рибного господарства. Кабінет міністрів розпорядженням від 20.08.97 р. № 460-р., порушивши чинне законодавство України, дозволив Держкомрибгоспу провести реєстрацію державної риболовецької компанії в офшорній зоні і визначити напрями використання передбачуваних для цього кредитів комерційних банків.

Компанію «Fishinq Company S. A.» зареєстровано на Британських Віргінських островах, а її представництво — у Севастопольській міськдержадміністрації і включено Держкомстатом України до Єдиного державного реєстру підприємств і організацій України як власність міжнародних організацій і юридичних осіб інших держав.

Наслідком цих незаконних дій стало неправомірне виведення державної компанії з-під контролю держави, реалізації за кордоном майже 90 відсотків виловленої риби тощо.

Держкомрибгосп, до сфери управління якого входить «Fishinq Company S. A.», не забезпечив належного обліку та статистичної звітності, внаслідок чого бухгалтерський облік у компанії не відповідає ні встановленому в Україні порядку, ні міжнародним бухгалтерським стандартам. Кредитний договір між Українською державною риболовецькою компанією «Fishinq Company S. A.» і Ощадбанком України та дві додатково укладені угоди змінили попередньо визначені умови кредитування. Фактична сума кредитних ресурсів на фінансування добудови суден у зв'язку із змінами умов кредитування збільшилася до 42,4 млн. гривень, тобто майже вдвічі перевищує передбачену згаданим вище розпорядженням Кабінету міністрів.

Викладене свідчить про те, що фактично створено юридичні передумови для можливої втрати в майбутньому Україною своєї власності. Рахункова палата направила відповідні матеріали перевірки Президентові України, Голові Верховної Ради та Кабінету міністрів України.

Прес-служба Рахункової палати України.

Хроніка. Факти. Події

✔ Дублін

Уряд втрачає популярність

До найнижчого рівня (48 відсотків) за час існування нинішнього кабінету Ірландії опустився рейтинг Фіанна файл — основної партії урядової коаліції, сформованої у червні 1997 року після загальних виборів, що відбулися в країні. До зниження популярності Фіанна файл призвели свідчення про її можливу причетність до фінансових зловживань у вищих ешелонах влади країни, які зібрано в останні місяці під час роботи спеціального трибуналу з розслідування фактів корупції.

✔ Приштина

Невже все так просто?

Політичний координатор нелегальної «Визвольної армії Косова» (ВАК) Адем Демачі подав у відставку. Пояснюючи свій крок, Демачі сказав, що він не бажає вносити розлад до лав ВАК. Адем Демачі, якому «верховний головнокомандувач» ВАК Сулейман Сулемі надав необмежені повноваження в керівництві «армії», виступав проти підписання мирного договору. З відставкою Демачі керівництво ВАК може виступити 15 березня на другому раунді переговорів з косовського врегулювання у Франції згуртованішою командою, готовою підписати мирний договір з Белградом за умови розташування в краї військ НАТО.

✔ Єреван

Невдовзі приїде гість

Прем'єр-міністр Вірменії Армен Дарбінян прийняв Надзвичайного та Повноважного Посла України в цій країні Олександра Божка. Під час нещодавньої конференції INOGATE Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко запросив свого колегу з Вірменії відвідати Україну. Під час візиту має відбутися перше засідання міжурядової українсько-вірменської комісії з питань економічної співпраці. Олександр Божко повідомив А. Дарбіняну, що в Україні планують розробити проект міждержавної програми довготермінової економічної співпраці між нашими країнами.

✔ Рим

Барбі — 40 років

Учора в Італії відзначили день народження ляльки Барбі. Протягом сорока років вона несе радість дітям. Але сьогодні вона «заволоділа» всіма професіями — від лікаря до няньки, вміє «розмовляти» й «співати», часто «змінює» колір волосся і навіть колір шкіри. І тільки в одному вона не змінюється — залишається молодою, чарівною та усміхненою.

✔ Париж

А потім він «гальмонув» літака

2 березня в паризькому аеропорту «Руассі-Шарль де Голль» приземлився літак (на знімку). На його борту перебували 76 пасажирів, серед яких і колишній поліцейський — двадцятисемирічний італієць Стефано Саворані. Саме він заявив, що в нього є бомба і він її підірве, якщо французька влада не виконає вимог. А вимагав Саворані влаштувати прес-конференцію, на якій збирався висловити свою думку з приводу... об'єднання Європи. Коли після тривалих переговорів Саворані здався владі, з'ясувалося, що його бомба — іграшкова. Але цікаво інше: торік італієць уже намагався, щоправда, з допомогою справжнього пістолета, зупинити швидкісний поїзд «Євростарт» (Болонья—Рим). Проте до суду не дійшло. З'ясувалося, що в колишнього поліцейського просто дуже серйозні проблеми з психікою.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств. Фото АП.

Народники готуються «штурмувати» парламент

Основна боротьба за депутатські крісла розгорнеться між народниками і республіканцями

У Єревані відбувся перший з'їзд Народної партії Вірменії, яку очолює колишній перший секретар ЦК Компартії Карен Демірчян. 1988-го багаторічний керівник місцевих комуністів став жертвою перебудови.

Тривалий час Демірчян перебував у тіні і не брав участі в політичному житті. Тим паче несподіваною була його участь у позачергових президентських виборах минулого року, коли без всілякої підготовки і реклами він склав вельми серйозну конкуренцію Робертові Кочаряну. Досі у Вірменії багато хто вважає, що тільки порушення під час виборів відкинули тоді Демірчяна на друге місце.

67-річний Демірчян заснував Народну партію, що незабаром стала наймасовішою організацією Вірменії. Партія нараховує 25 тисяч членів і має більш як тисячу первинних організацій. Виступ Демірчяна на першому партійному з'їзді переконав, що цей діяч аж ніяк не відмовився від ідеї знову спробувати досягти вершини влади. Він стримано, але цілком послідовно критикував керівництво країни за нестачу свободи, лібералізму, пануючу правову сваволю, відсутність національної ідеології та проведення економічних реформ. В основі ідеології самих народників — зміцнення незалежної державності, формування громадянського суспільства і середнього класу. Безперечно, ці популярні гасла в поєднанні з нетьмянучою харизмою Демірчяна здатні принести народникам відчутний успіх на майбутніх парламентських виборах. Однак чи входить це до планів організаторів виборів? «До парламенту ми обов'язково потрапимо, тож попереджаю: коли під час виборів будуть порушення, ми почнемо офіційно наполягати на кримінальній відповідальності їх винуватців», — пообіцяв Демірчян.

Чимало політичних сил уже сьогодні хотіли б створити з народниками передвиборчий альянс. Та чи навряд таке співробітництво приваблює самого Демірчяна. Напевно, основна боротьба за депутатські крісла розгорнеться між народниками і республіканцями. І коли народники одержать більшість голосів, то майбутній парламент може перетворитися на реальну й дуже серйозну противагу виконавчим структурам.

Армен ХАНБАБЯН.

Єреван.

Спільний обід як перший крок до перемир'я

Важливою подією стали міжафганські переговори керівників руху «Талібан» і сил Ахмада Шаха Масуда, які відбулися в Ашгабаді під егідою ООН.

Підсумки першого раунду переговорів перебільшили найоптимістичніші сподівання. Виконувач обов'язків керівника спеціальної місії ООН по Афганістану Ендрю Тесорієру вдалося не лише налагодити діалог між посланцями двох воюючих сторін, але й за порівняно короткий відрізок часу допомогти виробити перші рішення.

Сторони домовилися щодо припинення вогню, принципів обміну військовополоненими, продовження діалогу, майбутнього керування спільним єдиним Афганістаном. Досягнуто принципової домовленості щодо переговорів на більш високому рівні, достатньому для прийняття політичних рішень. Представники двох головних сил, які визначають нині військово-політичне становище в Афганістані, не заперечували проти того, щоб знову зібратися в Ашгабаті.

Місцем проведення цих переговорів зовсім не випадково обрано столицю Туркменистану. Ашгабат уже давно послідовно обстоює ідею відмови від нав'язування будь-яких силових формул внутрішньоафганського примирення.

Сісти за спільний обідній стіл після переговорів — це на Сході вже означає чимало: міжафганський діалог в Ашгабаті набув нової динаміки.

Тамара МОЛІНА.

Ашгабат.

На фото АП: провід афганського руху «Талібан» і його противники оголосили про свою згоду з пропозицією ООН щодо проведення нового раунду мирних переговорів з метою припинення військових дій. Вітаючи згоду афганських сторін на проведення переговорів, спеціальний посланник Генерального секретаря ООН з Афганістану Лахдар Брахімі вважав за потрібне додати: «Замість просити ООН встановити мир, афганцям слід самим докласти зусиль до досягнення миру, а не воювати між собою».

Вибір Латвії: американець, маестро чи «підводний човен»

Президент Латвії Гунтіс Улманіс подав до сейму законопроект, яким передбачено за 30 днів до завершення його повноважень обрати нового главу держави.

Ані в конституції, ані в жодному з нормативних актів Латвії не визначено процедуру й терміни обрання на найвищу посаду. Не обумовлено й передавання справ. Водночас до 7 липня — дати закінчення повноважень Гунтіса Улманіса, який уже не може бути обраний на третій термін — залишилося зовсім небагато.

На посаду глави держави вже було висунуто троє кандидатів. Національ-радикальна партія підтримує 65-річного посла Латвії при ООН Яніса Пріедкалнса — американця латиського походження, який на батьківщині жив перші десять років та кілька останніх. Критики кажуть, що посол «неодноразово висловлював думки, які не відповідали офіційній позиції міністерства закордонних справ». За це його навіть збираються заслухати на засіданні комісії сейму.

Дві інші кандидатури названо ще восени. Один з них — співголова Нової партії Раймонд Паулс (маестро Паулс) — зняв свою кандидатуру невдовзі по парламентських виборах в жовтні. Одне з пояснень: партія на виборах одержала менше голосів, ніж планували.

Складніше вийшло з іншим кандидатом. Це Анатолій Горбуновс — колишній комсомольський працівник, колишній секретар ЦК КПЛ з ідеології, колишній голова Верховної Ради Латвійської Республіки (за нього й проголошено незалежність), депутат сейму останніх трьох скликань. Один з «локомотивів» провідної партії «Латвійський шлях». До цієї партії, до речі, належать глава кабінету міністрів, міністр закордонних справ та міністр фінансів. На відміну від Нової партії, ця партія одержала голосів більше, ніж розраховувала. Вона обіцяла виборцям провести в прем'єри Віліса Кріштопанса, а в президенти — Анатолія Горбуновса. Першу обіцянку з труднощами, але виконано. А ось із другою — непогоджeність.

Пан Горбуновс недавно зняв свою кандидатуру, мотивуючи це своїм комуністичним минулим. Мотив не надто переконливий. У бесіді з кореспондентом «ГУ» незадовго до цього Анатолій Горбуновс сказав так про перспективи посісти президентський пост: «Я знаю, що в цьому кріслі дуже багато формального. Амбіцій у мене нема. Звичайно, легше стояти осторонь. Та коли бачиш, які дурниці роблять недосвідчені політики... Коли постійно відчуваєш: це твоя країна, ти любиш цю країну, хочеш ліпшого своїм дітям, онукам, усім, хто тут живе, тоді відсуваєш убік своє комуністичне минуле, яке, звичайно, висить над тобою».

Є думка, що «підводний човен Горбуновс» — так називають його в народі — ліг на дно за наказом партії, аби не з'являтися на поверхні зарані.

Володимир СТРОЙ.

Рига.

Суперпартія кокаїну для СНД?

У шведському порту Гетеборзі затримано велетенський вантаж кокаїну. Його вага — 243 кілограми, вартість — приблизно 130 мільйонів доларів. Можливо, вантаж потрапив туди транзитом по дорозі до Центральної Європи чи СНД.

«Це нечувана партія, — заявив експерт з наркотиків поліцейського управління Швеції Бу Дельбергер. — Зазвичай митникам вдається захоплювати вантаж в 1—2 кілограми. Протягом 1998 року затримано 18,2 кілограма кокаїну».

На підпільний товар натрапили випадково, коли митники проводили в порту Гетеборга навчання. У порожньому контейнері з-під бананів, який прибув з Коста-Ріки, собака почув запах наркотика. Почали обходити інші контейнери і знайшли той, в якому виявилася гігантська партія кокаїну.

За контейнером стежили протягом кількох днів, сподіваючись, що з'явиться одержувач товару. Та очікували марно, тому поліція оприлюднила факт захоплення. Бу Дельбергер вважає, що вантаж призначався не для Швеції, бо таку велику партію в цій країні довелося б надто довго продавати. Адже один грам кокаїну — то 10—15 порцій.

Марат ЗУБКО.

Гельсінкі.

На помилках вчимося? Ні, лікуємося

Декларовані Міністерством охорони здоров'я зусилля спрямовано в нікуди, якщо немає взаємозв'язку з власними виробниками лікарських засобів

Полемічні нотатки

Коли у пресі промайнула інформація про те, що медичну промисловість знову збираються реформувати і не як-небудь, а «на базі якісно нових дебютних ідей», саме по собі постало запитання: а куди попередні роки боротьби та перемог спишуть?

Геть сумніви!

Але ж уся країна знала, що єдина галузь, яка експортує продукції на 120 млн. доларів на рік і досягла 60% рентабельності, — медпром. Виставки вітчизняних ліків і медтехніки, що із завидним розмахом проходили в столиці, розширені колегії Держкоммедбіопрому (кожна — етап, подія!) вселяли не просто оптимізм — надію, що справді доженемо-переженемо. В аптеках запістрявили коробочки, флакончики, туби з торговельними марками «Дарниці», «Фармаку», «Борщагівського ХФЗ», «Київмедпрепарату»...

І раптом читаємо: «До найостаннішого часу наша галузь розвивалася інтуїтивно». Новий керівник Олександр Коротко, який змінив Юрія Спіженка, обраного народним депутатом України, почав «наводити порядок».

Звісно, якщо підсумком 1998 року стає спад обсягів хімфармвиробництва відразу на 6,5%, це зрозуміло. Незрозуміло інше: чому стався обвал?

До речі, 1997-го приріст становив 13,2% порівняно з 1996 роком, у I півріччі 1998-го — 5%. А тепер отака безрадісна картина...

Хоча, якщо вірити тексту доповіді шановного голови комітету на засіданні Кабміну 11 січня, нічого страшного не відбувається. Чорним по білому там написано: «Торік загальний обсяг виробництва ліків становив 520 мільйонів гривень, що дорівнює показникам 1997 року».

Під час особистої зустрічі Олександр Шимонович підтвердив: так воно і є. Я було спробувала кивнути на табличку звіту комітету, направленого до Кабміну, де фігурує показник (у грошовому вираженні) не 520, а 620 мільйонів, і взагалі — на невідповідність цифр і висновків, але мене заспокоїли: все лічено-перелічено, сумніву не підлягає.

Ви щось зрозуміли, читачу? Ось і я, спостерігаючи, як знемагає від моїх «каверзних» запитань дуже зайнята людина (про цейтнот попередили ще до зустрічі), вирішила ретируватися й уточнити всі нюанси у заступників голови Держкоммедбіопрому.

На жаль, розмова з першим, і за рангом найголовнішим, відбулася не в кабінеті, а в лікарняній палаті.

Віктор Чумак зліг, «звалений», як він висловився, не так чотирирічною роботою без відпусток, як надмірним нервуванням останніх місяців. Серце не витримало. Але від обговорення особистих проблем, зокрема усунення з посади з формулюванням «за серйозні недоліки...», всіляко ухилявся.

«Очевидне-неймовірне» і для Віктора Тимофійовича, який отримав повідомлення просто в лікарні, і для інших полягає в тому, що ще в листопаді 1998 року саме його — одного із ідеологів-розробників медпромівських програм було удостоєно Почесної грамоти за сумлінну працю. Питається, чим не догодив тепер?

— Ми проаналізували стан системи забезпечення ліками в країні й виявили, що ніякої системи немає, — зізнався Чумак. — Декларовані Міністерством охорони здоров'я зусилля спрямовано в нікуди, якщо немає взаємозв'язку з власними виробниками лікарських засобів. Потрібні нові підходи до розв'язання двоєдиного завдання: як збільшити обсяг вітчизняного виробництва і яким чином забезпечити неімущих, знедолених бодай за пільговими цінами, якщо не виходить безплатно.

З таким щастям і на волі?

На мій погляд, підхід логічний, тим паче, що свого часу рідному уряду стало волі не заклинитися на закупівлях із-за кордону, а почати розвивати власну медичну промисловість.

Інтенсивно галузь почала «розкручуватися» з 1995 року. І невдовзі в країні вже вироблялося власних медикаментів на 370 млн. грн., асортимент розширився до 1246 найменувань (проти 850 в 1990 році). Успішно здійснено прорив на ринки СНД.

У Росії тоді спад медвиробництва становив 40%, а в нас приступали до випуску протитуберкульозних препаратів, протидифтерійних вакцин, готувалися до освоєння виробництва інсуліну, препаратів для лікування щитовидної залози...

З ініціативи Держкоммедбіопрому Кабінет міністрів затвердив програму розвитку медичної промисловості до 2003 року. До цього здійснювалися етапні кроки: **реструктуризація**, **приватизація** (86% підприємств галузі, ставши власністю трудових колективів, не тільки зберегли профіль, а й розвинули виробництво), **ліцензування** (комітет запровадив жорсткий контроль за якістю вироблюваних у країні та привізних препаратів), **облік «руху» імпортних та експортних ліків, створення мережі аптек з повною номенклатурою вітчизняних лікарських засобів за ціною виробника, розробка оптової системи реалізації вітчизняних засобів. І, нарешті, перехід виробництва на світові стандарти якості GMP** (кінцевий термін — 2002 рік).

У березні 1997 року на колегії Держкоммедбіопрому пролунало сенсаційне: «Ми можемо й повинні обійтися без державних грошей». На основі прибутково працюючих підприємств планували створити госпрозрахункову структуру, що не зазирає до державної кишені, але регулярно поповнює бюджет. Самі директори заводів вважали об'єднання наукових, комерційних, виробничих інтересів досить вигідним: загальна система інформації, збуту, а головне — гарантія отримання «безпечних» інвестицій, технічної і фінансової допомоги у важку хвилину.

У листопаді 1997-го вийшла урядова постанова про створення **Української акціонерної компанії медичної промисловості**. За всім цим — гори обгрунтувань, пояснень, розрахунків.

Але щось застопорилося на самому вершечку. Злі язики потім подейкували, начебто декому багатомільйонний експортний показник галузі буквально не давав спати спокійно. А тут ще якась «воля»... Про що ви, панове?!

І все-таки, майже всі фармпідприємства вже пізнали плоди самостійного господарювання і знали, **що** саме дало змогу стрімко ступити вперед. А оскільки «ні-з-з-з-я», то в Держкоммедбіопромі визначили два паралельні шляхи: організували асоціацію фармацевтів, вхід до якої відкрито будь-кому, хто того захоче, і намітили стратегію розвитку галузі на державному рівні в світлі президентського указу про інтеграцію в Євросоюз.

Тоді й було висунуто ідею масштабного реформування вітчизняної охорони здоров'я. Медпром бачився елементом загальної системи.

Україна як пуп світової економіки

За даними Держкомстату (річної давності), обсяг реалізації ліків у нашій країні становить 1,23 млрд. грн. у роздрібних цінах. Частка місцевих бюджетів — лише 20% закупок. Із держбюджету витрачено 5 млн. грн., тобто лише по 5 гривень на рік на кожного мешканця. Ось і запитайте тепер самі себе: чому в нас люди мруть як мухи?

1998 року витрати місцевих бюджетів на закупівлю ліків становили близько 250 млн. грн. Зважаючи на те, що оптові ціни на вітчизняні препарати значно нижчі, ніж на привізний лікарський імпорт, **орієнтація на власну продукцію дала б заощадження бюджетних коштів 143 млн. грн. Мало того, з'явилася б можливість на 40% забезпечити пільгове відпускання ліків.**

Але в такому разі має бути чітко діюча система лікарського забезпечення, яка геть чисто виключає чиновницький протекціонізм під час закупівель імпортних аналогів. Сподіваюся, всі розуміють, про що йдеться. Адже не секрет, що шлях до нашої країни зеленці чи перекису водню з якихось там африканських країн було м'яко встелено доларовими банкнотами фірмачів-коробейників. З цим, до речі, комітет вів жорстоку боротьбу, домагаючись закупок тільки тих препаратів, які не виробляють у країні.

Для розв'язання проблеми забезпечення населення ліками за європейським зразком і відповідно реформування всієї фарміндустрії Держкоммедбіопром ще 1997 року в Брюсселі узгодив у рамках TACIS відповідну програму. Євросоюз під неї виділив на 1999 рік кошти (1,700 тис. екю) і фахівців-консультантів.

Стрижень програми — розроблення та впровадження європейських стандартів лікування з переліком конкретних препаратів (переважно вітчизняних аналогів). Відповідно до європейської класифікації здійснюється поділ препаратів на групи: рецептурні, безрецептні, лікувально-профілактичні, харчові домішки. З огляду на це створюється нормативно-правова база умов виробництва, реєстрації, реклами, контролю за якістю, сертифікації. Визначаються рівні забезпечення та градація препаратів. Приміром, у першій групі — ліки, вартість яких цілковито компенсує держава. Залежно від категорії хворих визначалися б джерела фінансування їх лікування. Реально почали б впроваджувати елементи страхової медицини. Та на жаль...

У комітеті нині зайняті кадровим перетасуванням. А галузь (передова!) тим часом «благополучно» котиться донизу. Перший заступник голови Держкоммедбіопрому «вилетів» у відставку перший. Звинуватили в бездіяльності в поверненні кредитів, до яких він не мав жодного стосунку. Втім, це вже в компетенції прокуратури відповісти: «мав чи не мав». За законом звільненню держслужбовця має передувати службове розслідування. Його не було.

У комітетських коридорах подейкують, що рано чи пізно доля Чумака спіткає всю команду, яка колись підготувала галузь до самостійного, впевненого плавання в суворих ринкових морях. Ці люди вміло визначали фарватер, створювали проекти урядових постанов, законів, що закріплювали пріоритет саме вітчизняного виробництва ліків і медтехніки.

Але виходить, такі нам не підходять. Адже вони не просто галузь розвивають, а до істин докопуються, починають пропонувати різні варіанти виходу з кризи, з боргової кабали.

А навіщо, коли вершиною економічної стратегії у нинішній державі вважається вміння розчулити закордон на чергові подачки?

Отже, Україну вже зробили мало не пупом світової економіки. Ось тільки пишатися нема чим. Хоч би де щось сталося (в Гонконгу, в Росії...), ми відчуваємо наслідки, в нас — обвал, падіння. І... дуже зручна відмовка на всі випадки життя, мовляв, «не винні ми, криза сама прийшла!».

«Рукоплесканье мертвых рук»

Для подальшого поступального руху галузі, звісно, потрібна була б послідовність, наступність. Але це буває лише в тому разі, коли перемагає розум і раціональний розрахунок, а не підозрілість або ще гірше — заздрість.

Хочу помилитися, але **враження таке, що медпром сьогодні якщо не приручають «по-новому», то гнуть через коліно, щоб не височувався із загального ряду, загального болота.**

А в Росії тим часом опам'яталися і створюють для відродження власної промисловості найсприятливіші умови. Там заводи звільнено від акцизу на медичний спирт, від ПДВ на імпортну сировину, від податку на прибуток під час виробництва життєво необхідних препаратів.

А в нас? У нас взялися наповнювати

бюджет шляхом скасування попередніх пільг підприємств медпрому. І коли «вимели» обігові кошти, прикрилися тим-таки «фіговим листком» — розмовами про кризу.

Так, вона певною мірою вплинула на те, що українські медпрепарати на консигнаційних складах у Росії залишилися неоплаченими, але ж бо не за російськими, за нашими законами заводи сплатили податок на прибуток, реально не отримавши його!

Якщо раніше субстанції під час ввезення до країни не обкладали податком на додану вартість, то з вересня минулого року половина імпортної сировини потрапила під податок. Заводам (а в результаті — хворим, пенсіонерам, інвалідам) довелося знову розщедритися. Через підвищення ціни впала конкурентоспроможність наших ліків.

Як думають виправляти становище? Основні напрями **нової стратегічної політики** досить широко розрекламовано в пресі. Особливо постаралася щодо цього одна російська газета, очевидно, натхненна міркуваннями нинішнього голови Держкоммедбіопрому про співпрацю з найближчими сусідами. Нема чого, мовляв, лобами зіштовхуватися, треба цивілізовано працювати: створювати фінансово-промислові групи, координовано освоювати спільний ринок.

Хто б сперечався! Та ось тільки забув, мабуть, пан Коротко, що на цьому самому ринку давно діють акціоновані підприємства, здебільшого — самостійні суб'єкти, яким Державний комітет, нехай і дуже дружній, люб'язний, — не указ. Тут закони правлять бал, а вони в наших держав аж ніяк не близнюки-брати. Отож уся ця стратегія — порожній звук.

Якщо «вживу» послухати Олександра Шимоновича і не чіплятися запитаннями до плавних і, на перший погляд, правильних розповідей про світлі перспективи виробництва субстанцій, імунобіологічних препаратів, препаратів із лікарських трав і взагалі про нову зорю гомеопатії, то все здається чудовим. Але коли йдеться про необхідність переходу на власні субстанції з метою річної економії 73 млн. доларів і при цьому замовчують мільярдні витрати на організацію хімічного синтезу, та ще й екологічно шкідливого, — то спадає на думку: **заради чого**? Не хочеться вважати, що **заради чергового вигідного комусь кредиту**.

То, може, не повторювати минулих помилок і довести бодай одну «акредитовану» вже справу до кінця — виробництво інсуліну? А потім згадати про бідолашних туберкульозних хворих?..

...1998 року в Києві вийшла поетична збірка Олександра Коротка. Про зміст судити не беруся, на те є літературні критики. А як економісту (закінчив Одеський інститут народного господарства за фахом фінанси і кредит) Олександрові Шимоновичу можна зробити комплімент. На чиновницьку зарплату випустити книжку в суперобкладинці, на крейдованому папері — треба постаратися. Але знову-таки, в газетах писали, що автор вірить у свій талант і навіть сподівається отримати Нобелівську премію в галузі літератури. На здоров'я! Тільки до чого тут медична промисловість?

А знаєте, як називається поетична збірка? «Рукоплесканье мертвых рук». Чи не правда, символічно?

Людмила МЕНЖУЛІНА.

У номер

✔ Донецьк

Бажання замовника — закон і... стимул

Замовлення на виготовлення 2000 тонн трубної заготовки отримало ВАТ «Донецький металургійний завод» від однієї з американських фірм. Іноземний споживач висунув суворі вимоги до якості продукції. За словами генерального директора заводу Олександра Риженкова, світовий ринок трубної заготовки є досить перспективним і для його завоювання на підприємстві розпочинається реконструкція блюмінга. Це дасть змогу розширити асортимент і збільшити довжину заготовки відповідно до побажань потенційних замовників.

✔ Вінниця

Щасливих польотів, «Поділля»!

Новий структурний підрозділ — Вінницька авіакомпанія «Поділля» — створено на місцевому авіаційному заводі. Згідно з ліцензією державного департаменту «Укравіація», їй надано право на здійснення польотів (дотепер авіаторам підприємства дозволялося підніматись у небо тільки під час випробування техніки).

Як повідомив директор заводу Олег Ярославський, в розпорядження компанії поки що передано три літака Ан-2 і один гелікоптер (за потреби їх число буде збільшено). Новостворений загін планує розпочати роботу з надання допомоги господарствам в обробітку посівів. Крім того, авіатехніку можна зафрахтувати для перевезення вантажів тощо.

✔ Рівне

Одним — мозолі, другим — земелька...

Співробітники управління державної служби з боротьби з економічної злочинності УМВС України в Рівненській області виявили ряд порушень чинного законодавства, допущених під час розпаювання земель колективних сільгосппідприємств. За результатами перевірки порушено 17 кримінальних справ. Дві з них — за фактами розкрадання у великих розмірах, що мали місце у Корецькому районі. Одна з кримінальних справ — щодо посадових осіб КСП «Залізницьке», які привласнили дев'ять земельних сертифікатів на загальну суму 100 тисяч гривень. Друга — стосовно громадянки Раїси Поліщук, яка, працюючи на посаді державного інспектора з охорони та використання земель Гвоздівської сільради, не будучи членом КСП і не маючи права на пай внесла себе у списки осіб на отримання земельного сертифіката. Таким чином незаконно стала власником земельної ділянки вартістю 11,5 тисячі гривень.

✔ Харків

Робитимемо гроші із... сміття

Схоже, харківська влада має серйозні наміри найближчими роками перетворити своє місто не лише на вільну економічну зону (що сприятиме відродженню величезного промислового комплексу регіону), а й зробити його екологічно чистим. Міськрада ухвалила масштабну програму утилізації відходів. Розпочато реконструкцію сміттєспалювального заводу. А також виношуються плани з будівництва сміттєпереробного заводу.

Підприємство, збудоване за новітньою європейською технологією, не лише утилізуватиме побутові відходи, а й перетворюватиме їх на вторсировину. Кредит під його спорудження погодився надати Європейський банк реконструкції та розвитку.

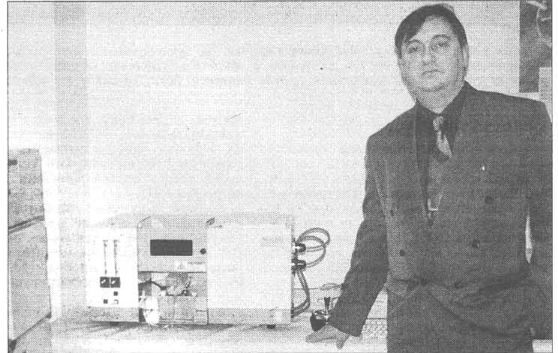
Фото Гліба ГАРАНИЧА (Укрінформ).

Один клієнт — дві експертизи

У Чернівецькій області — автобус з дітьми впав у провалля через несправність гальмівної системи.
У відомій аварії літака «Як», коли загинув і його екіпаж, біологічною експертизою по шматочку дзьоба качки довели, що вона й стала причиною трагедії

 Проблема

На пам'яті директора Київського інституту судової експертизи Олександра Крутя безліч таких фактів.

— Олександре Васильовичу, наскільки експертиза є сьогодні неза-лежною?

— Наш інститут, як і всі інші, входить до системи Міністерства юстиції і виступає незалежною інстанцією. Звісно, наскільки це можливо. Допомагаємо розслідувати цивільні, арбітражні, кримінальні справи. Зазначу, що нас часто плутають із судово-медичною експертизою. Ми ж досліджуємо все, окрім людини й ветеринарії: почерк, документи, вибухівку, комп'ютери. Можемо встановити давність документа.

— Певно, у вас багато замовників?

— Замовники — позивачі та відповідачі, а також правоохоронні органи, які не завжди вчасно розраховуються. Скажімо, на прокуратуру, СБУ, податкову міліцію нарікань немає, а МВС, суди практично нічого не платять. Загальна заборгованість за 1998 рік становить близько півтора мільйона гривень по всій системі судової експертизи. Через скрутне фінансове становище довелося скорочувати штат співробітників інституту. Експертів старалися не чіпати, а звільняли обслуговуючий персонал. Це при тому, що кількість експертиз зросла в 4,5 разу. Якщо 1995 року було виконано десять тисяч, то 1998-го — близько сорока шести.

— Що ж в даному разі робить держава?

— Згідно із Законом «Про судову експертизу» держава фінансує наукові розробки інститутів. Всі інші кошти ми заробляємо за рахунок надання платних послуг замовникам. Тобто нас вважають комерційною структурою. Хоча ні в кримінальному, ні в кримінально-процесуальному кодексах не вказано, що судова експертиза є послуга. Навпаки — нас зобов'язують проводити експертизи, якщо відмовимо — кримінал.

Окрім звичайних є експертиза з кримінальних справ, яка, на мою думку, не є послугою. Приміром, розслідується вбивство. Хто візьме на себе витрати по цій справі? Звичайно, держава. Вона перераховує кошти на відповідні міністерства й відомства, які, призначаючи нам експертизу, мають за неї розраховуватися. Ось тут і розпочинається вся казуїстика: хтось нам платить, хтось ні. Якби кошти перераховувалися беспосередньо нашому відомству — Міністерству юстиції — все стало б на свої місця.

— Отже, проблема неплатежів поставила під загрозу саме існування експертизи?

— Схоже на це. Адже МВС взагалі почало відмовлятися від нашої експертизи. Порушуючи Закон «Про міліцію» вони розвивають свою судову експертизу, роздуваючи штати й кошториси. Їхній експерт-початківець обходиться державі в декілька разів дорожче, ніж наш науковий співробітник — експерт 1-го класу зі стажем роботи більш як 10 років. Постає запитання: навіщо розширювати штат експертів МВС і створювати умови для тихого вимирання експертної системи МЮ України, яка існує з 1914 року?

Інша проблема: їхні співробітники виїжджають на місце злочину, відбирають речові докази й самі їх досліджують. При цьому грунтовна незалежна експертиза підміняється оперативною. Не хочеться ображати працівників міліції, але в багатьох випадках збираються не всі докази. У цивілізованих країнах спеціаліст, який бере участь в огляді місця злочину, не має права проводити експертизу по цій справі. Ця система існувала і в колишньому Союзі. До того ж законодавством не передбачено, щоб міліція брала на себе ще й ці функції, а також виставляла рахунки за ці послуги. Як вони це роблять і під час дослідження номерів та агрегатів транспортних засобів.

Згідно з наказом міністра внутрішніх справ всі ці роботи мають проводитися безоплатно. І лише за бажанням громадянина, коли він напише відповідну заяву, ця послуга оплачується. У нас же, коли людина приходить в міліцію, інспектор одразу дає бланк заяви. Хоч-не-хоч — мусиш писати, бо в противному разі машину не зареєструють.

Куди ж, в такому випадку, діваються гроші за всі ці послуги, адже ні законодавча, ні виконавча влади з цього приводу нічого не приймали й не затверджували?

— Олександре Васильовичу, як впливають вищезгадані проблеми на розкриття злочинів?

— Судіть самі. Кількість експертиз, призначених усій системі Мін`юсту з кримінальних справ, порівняно з 1995 роком, скоротилася більш як утричі. А не підтверджених, проведених експертами інших відомств, навпаки, зросла втричі. Кожен має займатися своєю справою професійно — тоді й отримаємо результат.

Провів бесіду Віталій КРАСНЮК.

На знімку: Олександр Круть, директор Київського інституту судової експертизи.

Прокурор за смертну кару

 Кримінал

Житомирська обласна судова колегія у кримінальних справах закінчила слідство щодо Анатолія Онопрієнка, звинувачуваного у вбивстві 52 осіб, та його спільника у справі по перших 3 епізодах Сергія Рогозіна.

Прокурор Ю. Ігнатенко зажадав для А. Онопрієнка виняткової міри покарання — смертної кари, для С. Рогозіна — 15 років позбавлення волі з відбуванням частини терміну у в'язниці. Суд прийняв рішення перейти до дебатів, з чим погодилися всі учасники процесу, окрім А. Онопрієнка. Як очікується, дебати триватимуть тиждень, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Як прогавили «Службу спасіння»

Повідомляємо подробиці

На недавньому брифінгу начальник Криворізького МУВС полковник міліції С. Крижановський, відповідаючи на запитання журналістів, чому він допустив створення в місті неконституційного напіввійськового формування, сказав, що кримінально уславлена «Служба спасіння» не була йому підзвітна й підконтрольна, оскільки зареєстрована у Дніпропетровському обласному УВС і там має звітувати про свою діяльність. Хоча, коли «командир СС» («Служби спасіння») А. Максимов почав розсилати на підприємства міста листи з проханням надати його організації спонсорську допомогу, це видалося йому підозрілим. Полковник Крижановський зустрівся з Максимовим і мав з ним розмову, в якій той заявив, що вже є договори з підприємствами про надання спонсорської допомоги і невдовзі така надійде також з-за кордону. С. Крижановський вирішив, що йдеться про Росію, оскільки там існує організація з подібною назвою. У будь-якому разі на той момент за криворізькою «Службою спасіння» ще ніякого криміналу не було виявлено й скарг на неї не надходило, тому притягати її до відповідальності не було за що. Правда, ще тоді Станіслав Вікентійович зазначив низький рівень юридичної грамотності свого співрозмовника.

Сьогодні «командор» перебуває у слідчому ізоляторі, слідство у справі «служби» триває. Для довідки: А. Максимов раніше служив у Криворізькому гарнізонні міліції, 1995 року його перевели до П'ятихатського РВВС і вже звідти звільнили за порушення дисципліни (невихід на службу).

Антон КРУПІН.

Дніпропетровська область.

Добрі справи військовиків

З дозволу міністра оборони України Олександра Кузьмука і за підтримки міського голови Луцька Антона Кривицького приміщення колишнього дитсадка, що належало військовим, передано в оренду строком на 10 років громадській організації «Джерела», з метою створення Волинського військового музею.

Фахівцями розроблена структурна схема музею, де в експозиціях буде представлено військо княжих часів, запорізькі військові структури, сучасні Збройні сили України. Планується, що він відчинить двері для відвідувачів, коли Волинь і вся Україна святкуватимуть 800-ліття з часу утворення Галицько-Волинського князівства.

Богдан БЕРЕКЕТА

Луцьк.

Партнер «Оболоні» тримає марку

Рокитнівські склороби задовольнять навіть найвибагливіші запити

Вітчизняний стиль

Відкрите акціонерне товариство «Рокитнівський склозавод» за підсумками громадського опитування «Успіх-98», яке проводилося на Рівненщині, визнане переможцем у номінації «Кращий товаровиробник».

І справді, завод цей, наче оаза в пустелі: на тлі економічних негараздів тримається на плаву, люди працюють і регулярно одержують зарплату. Далося це нелегко, тим паче, що одинадцять років тому підприємство значилося серед аутсайдерів. Тож, прийнявши таку «спадщину», голова правління ВАТ депутат Рівненської обласної ради Григорій Мініч поставив вимогу: дисципліна, старанність, професіоналізм — від кожного. Інакше годі сподіватися на успіх. Дотримання цієї вимоги сприяло тому, що невдовзі підприємство не лише піднялося з колін, а й твердо стало на ноги. Тепер охочих працювати тут багато, бо соціальна сфера розвивається (є свій будинок побуту, стоматкабінет, аптека, крамниці, теплиця, фірмовий бар і ресторан тощо).

І роль керівника в тому, що люди побачили світло в кінці тунелю, теж не слід недооцінювати: в ньому напрочуд вдало поєдналися риси вмілого організатора й господарника, економіста, менеджера, одне слово, людини, яка вміє орієнтуватися в нинішніх ринкових умовах.

Кожен крок керівник прораховує. Скажімо, прикинувши, що добавки до скломаси, які завозили з Осетії, Росії, Туркменистану, б'ють по кишені, замінили їх власними, не гіршими за якістю і значно дешевшими. Таким чином зекономили копійку.

Наступним кроком стала реконструкція заводу: встановили імпортне обладнання, впорядкували цехи, побутові приміщення. Підприємство, яке торік відзначило своє 100-річчя (до речі, Рокитнівська гута ще за царської Росії згадується серед чотирьох заводів, які випускали пляшки для горілки), помолоділо. Стало спроможним випускати значно більше продукції високої якості — лише так можна вижити в умовах жорсткої конкуренції. Тож недарма співпрацює з рокитнівськими склоробами відома «Оболонь». Саме в пляшки, виготовлені в Рокитному, розливають смачні напої оболонські умільці. А нещодавно їх пиво «2000» стали розливати в пляшки «євронова» (саме рокитнівські склороби першими в Україні почали випускати європляшку).

У пляшки, що відповідають євростандартам, розливають свою продукцію винороби Артемівського заводу шампанських вин. Замовниками склотари є також їх колеги з Києва, Харкова, Одеси... До речі, для одеситів виготовляють пляшки особливої конфігурації. Та й загалом технічні можливості заводу дозволяють за лічені дні освоїти виробництво будь-якої склотари на замовлення. Тобто, якщо вам потрібна для фірмового напою чи продукту пляшка або баночка певної конфігурації, рокитнівські склороби задовольнять навіть найвибагливіші запити. Для цього тут є і технічні, й інтелектуальні можливості. Будьте певні: замовлене відправлять вам вчасно, причому втрати продукції під час транспортування зведено до мінімуму. Бо її затарюють в сучасну упаковку —транспортні пакети

на базі європіддонів із застосуванням термоплівки.

Спеціалісти заводу як позитивний розцінюють крок держави на підтримку вітчизняного виробника склотари — тепер збільшено розмір ввізного мита на імпортну. Гадаємо, попит на українську склотару зростатиме, в тому числі і з маркою ВАТ «Рокитнівський склозавод», яке в умовах конкуренції намагається тримати її на високому рівні.

Олександра ЮРКОВА.

Рівненська область.

Оголошення

Інформація про діяльність ВАТ Універсам № 18 «Виноградар»

Найменування емітента	ВАТ Універсам № 18 «Виноградар»
Код ЄДРПОУ	02775981
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	05474 18.12.1996 р.
Місцезнаходження:	м. Київ-208, пр. Правди, 66, Шевченківський р-н
Телефон	434-85-12
Телефакс	434-85-32
Основні види діяльності	торгівля
Кількість акціонерів	1337
Кількість власників облігацій	—
Чисельність працівників	97
Статутний фонд (для ВАТ):	1102735 шт. — 100%
—прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	Статутного фонду
— привілейовані акції (кількість та частка в статутному фонді)	—
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	29.04.98 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом продавати (купувати) його цінні папери	
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход по його цінних паперах	ВАТ Універсам 18 «Виноградар» м. Київ-208, пр. Правди,66
Дата та термін виплати дивідендів, якщо вони виплачуватимуться	Рішення загальних зборів акціонерів

Основні фінансові показники

ПОКАЗНИК	РІК звітний	РІК попередній
1. Виручка (валовий дохід) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	1971100	1858900
2. Балансовий прибуток (збиток)	—60103	64900
3. Всього по активах балансу	1826500	1908900
4. Всього зобов'язань	368100	353700
5. Статутний фонд	275683-75	275683-75
(довідково: номінальна вартість акції)	0-25	0-25
5. Нерозподілений прибуток	—	—
6. Прибуток, що припадає на одну просту акцію	—	0-06
7. Дивіденди, сплачені на одну просту акцію	—	—

Шановні акціонери!

Річні загальні збори **ВАТ Універсам № 18 «Виноградар»** відбудуться 21 квітня 1999 року о 15 годині за адресою: м. Київ-208, проспект Правди, 66.

Початок реєстрації — 13 годин.

Закінчення реєстрації — 15 годин.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарську діяльність за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Плановий розподіл прибутку на 1999 рік.
4. Перевибори членів спостережної ради і ревізійної комісії.

Правління

Закрытое акционерное общество производственное объединение «Центромебель» объявляет о хищении свидетельства № 03610452 о регистрации плательщика налога на добавленую стоимость, индивидуальный налоговый номер — 250041004177.

Лофант

Лікарська рослина. Заспокійливе. Лікує ревматизм, шкірні захворювання, астму, розлади нервової і серцево-судинної систем, печінку, підшлункову залозу, шлунково-кишкові і сечостатеві хвороби. Жовчогінне.

Пропоную насіння. Одна пачка — 2 грн. Рекомендації —1 грн.

Замовлення, підписаний конверт з маркою і гроші надсилайте: 256710, Київська обл., Рокитне, а/с 5, Кирієнко В. І.

Правління ВАТ «Ягільницький тютюново-фармантаційний завод»

повідомляє, що 15 квітня 1999 року, об 11.00, у приміщенні актового залу ВАТ «Ягільницький ТФЗ» (за адресою: 283606, с. Нагірнянка, Чортківський р-н, Тернопільська обл.) відбудуться збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління ВАТ «Ягільницький ТФЗ» про фінансово-господарську діяльність підприємства за 1998 рік і перспективи роботи на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Про розподілення прибутку. .
4. Різне.

Початок реєстрації акціонерів з 9.00. Із собою мати паспорт та виписку з реєстру власників іменних цінних паперів.

Рада директорів СП ЗАТ «Ремтсма-Київ тютюнова фабрика»

СП ЗАТ «Ремтсма-Київ тютюнова фабрика» повідомляє, що 08.04.1999 р. о 17.30 відбудуться загальні збори акціонерів за адресою: Київ, вул. Володарського, 11

Порядок денний:

1. Звіт ради директорів про результати діяльності за 1998 рік.
2. Затвердження балансу за 1998 рік і порядку розподілу прибутку.
3. Висновки ревізійної комісії по річному звіту та балансу.
4. Обрання членів спостережної ради та ревізійної комісії.
5. Різне.

З відповідними документами можна ознайомитися за адресою: Київ, вул. Володарського, 11.

Рада директорів АТ.

Уважаемые акционеры!

22 апреля 1999 года в 10.00 по адресу: Одесса, ул. Балковская, 4, состоится общее собрание акционеров ***ЗАО «Укропткульттовары».***

Начало регистрации в 9.00.

Повестка дня:

1. Отчет президента о результатах финансово-хозяйственной деятельности общества за 1998 год.
2. Отчет совета акционеров о проделанной работе за 1998 год.
3. Отчет ревизионной комиссии.
4. Распределение акций, выкупленных обществом у своих акционеров.
5. О выплате дивидендов по результатам работы за 1998 год.

Правление.

До уваги акціонерів ВАТ «Букрос»

Відкрите акціонерне товариство бурова компанія «БУКРОС» повідомляє своїх акціонерів, що чергові загальні збори ВАТ «Букрос» відбудуться 24 квітня 1999 року, о 13.00, за адресою: Полтавська область, с. Супрунівка, База виробничого обслуговування, актовий зал. Їхати автобусом № 36 від мікрорайону «Половки».

Реєстрація учасників з 9.00 до 12.45.

Для реєстрації учасникам зборів необхідно мати:

1. Документ, який посвідчує особу.
2. Для представників акціонерів — доручення на право участі у зборах.
3. Сертифікат акцій.

Порядок денний:

1. Підсумки роботи БК «Букрос» за 1998 рік. Основні напрями діяльності на 1999 рік.

Затвердження річного звіту та балансу.

2. Звіт ревізійної комісії.
3. Звіт спостережної ради.
4. Про порядок розподілу прибутку за 1998 р.
5. Дообрання членів комісії у спостережну раду та ревізійну комісію.

Телефони для довідок: 2-28-43, 7-53-22.
Код міста: 053-22.

Правління ВАТ «Букрос».

Правління ВАТ «Київський верстатобудівний концерн» (АТ «Веркон») повідомляє, що чергові загальні збори акціонерів відбудуться 22 квітня 1999 р. у приміщенні Будинку культури АТ «Веркон» за адресою: 252062, Київ-62, проспект Перемоги, 71-А.

Порядок денний:

1. Звіт правління про господарсько-фінансову діяльність товариства за 1998 рік та основні напрями діяльності на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії товариства.
3. Різне.

Початок реєстрації о 9.00. Для реєстрації акціонерам потрібно мати документ, що посвідчує особу. Представникам акціонерів необхідно мати доручення, оформлене в установленому порядку.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу № 1/124-Б про визнання банкрутом ПВТФ «Аней» (м. Луцьк, проспект Волі, дім 68, кв.67; р/р 26000301751 в АБ «Західінкомбанк», МФО 303484).

Претензії кредиторів приймаються Арбітражним судом Волинської області в місячний термін з дня опублікування оголошення.

ТОВ «ЛЛМ» (ідентифікаційний код — 24092142) повідомляє про ліквідацію. Претензії приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Про доповнення до повідомлення про скликання загальних зборів акціонерів **ВАТ «Птахофабрика «Україна»,** які відбудуться 17 березня 1999 року о 14.00 за адресою: Київська обл., м. Васильків, клуб ВАТ «Птахофабрика «Україна».

НВП «АгроКСП» юридична особа ВАТ «ПТФ «Україна» просить внести додатково до порядку денного питання:

1. Звіт голови спостережної ради про проведену роботу за звітний період.
2. Переобрання членів та голови спостережної ради.
3. Внесення змін та доповнень до статуту ВАТ «ПТФ «Україна» з питань:
— пільг для працівників та пенсіонерів ПТФ;
— повноважень голови правління;
— посади директора акціонерного товариства.
4. Врегулювання питання про переобрання членів правління.

Правління ВАТ

У номер

✔ Сімферополь–Луцьк

У Париж по золоту медаль

їде директор Феодосійського підприємства електромереж Василь Андрущенко на запрошення Асоціації сприяння промисловості Франції.

Його за реформаторство у сфері виробництва визнано лауреатом почесної європейської нагороди — «Золотої медалі», встановленої вищим інститутом міжнародного співробітництва. Це свідчення причетності підприємства до лідерів Європейського співтовариства, а персональний нагрудний знак, що вперше вручається керівникові — доказ його внеску в галузі стратегічного менеджменту.

А тим часом від президента французької Асоціації сприяння промисловості пана Бернара Мусона надійшло приємне повідомлення на адресу колективу ВАТ «Володимир-Волинський комбінат молочних продуктів», який також став лауреатом почесної європейської нагороди «Золота медаль». Церемонія нагородження відбудеться в Парижі у Великій залі асоціації. А одержали таку високу і престижну відзнаку володимир-волинці за продукцію, яка має попит на європейському ринку.

✔ Чернігів

Перемогли педагогічні майстрині

Напередодні Міжнародного жіночого дня перемогу в обласному конкурсі «Учитель року-99», який проводили в п'яти номінаціях, усі призові місця здобули жінки-педагоги. Лідерами професійної майстерності стали Ольга Гребницька, Ірина Карібджанян, Тетяна Підгорнова (Чернігів), Валентина Гапоненко (Ніжинський район), Світлана Забіла (Ічня). Їх нагороджено почесними дипломами, санаторними путівками та преміями по 200 гривень.

✔ Запоріжжя

Дніпрогесові пообіцяли гроші

Під час перебування в Запоріжжі Президент України Леонід Кучма запевнив голову облдержадміністрації, що ініціюватиме проведення всіх необхідних робіт з ліквідації тріщин на 29 «бичках» — опорах автотранспортного переходу через Дніпро, а також усунення надзвичайної ситуації, що склалася на трикамерному шлюзі Дніпрогесу. Голова облдержадміністрації Євген Карташов повідомив, що Президент України доручив Кабінетові міністрів до 20 березня розглянути питання щодо фінансування робіт, які названо надзвичайними не тільки для міста і регіону, а й для всієї України.

Винороби шукають тверезої розмови

Чи піднімуть коли-небудь українські винороби келих за своє процвітання?

Проблема

Наприкінці лютого в Криму вітчизняні винороби намагалися знайти відповідь на риторичне запитання — бути чи не бути українському виноробству, яке ще навіть рік тому давало державі чималий доход, а сьогодні — на грані цілковитого розвалу.

Харківський завод шампанських вин, приміром, ще рік тому був процвітаючим підприємством. Щорічний випуск благородних вин становив не менш як 20 мільйонів пляшок, що було майже третиною всієї такої продукції, що її випускають в Україні. Успіх роботи заводу підтверджувався і численними медалями, в тому числі й золотими, отриманими на різних міжнародних конкурсах. Тепер виробництво вина ХЗШВ скорочено втричі. Адміністрація заводу, мабуть, більше думає про зупинення виробництва, аніж про його розвиток. Рівень рентабельності знизився майже вдвічі, а виробничі потужності використовуються аж ніяк не на повну силу.

Попри найвищу якість вітчизняних виноматеріалів, їх украй недостатньо. Всього українського запасу стало б лише на нормальну роботу такого підприємства, як ХЗШВ. А традиційні закупки за кордоном унаслідок фінансової кризи стали неможливі. Заводові критично не вистачає якісної розливної пляшки, закупорювальних корків.

Торік підприємство спробувало розв'язати свої проблеми через отримання валютного кредиту в один мільйон доларів. Віддавати, звісно, довелося майже вдвічі більше. Крім того, що ХЗШВ потрапив до боргової ями, інших результатів таке «добре кредитування» не дало. Директор заводу Михайло Сіренко вважає, що врятувати галузь може тільки розумна політика кредитування та помірні податки.

Утім, Харківський завод шампанських вин сьогодні ще тримається на висоті порівняно з іншими підприємствами галузі. Хоча, хоч як парадоксально, вже теж не може платити вчасно зарплату своїм працівникам.

Микола КОСИЙ.

Харків.

Фото **Володимира ФАЛІНА.**

Шоковий терапевт «Еней» поки що без роботи

Унікальний протишоковий костюм «Еней», створений ученими Української медстоматакадемії, досі немає змоги запустити в серійне виробництво

Світовий стандарт

У США без протишокового костюма на лінію не вийде ані «швидка допомога», ані патрульна поліцейська машина. Спробуй порушити це правило — і доведеться виплачувати медичну страховку, якщо не винуватцеві, то потерпілому в дорожній пригоді чи від нещасного випадку. Власне, саме такий костюм найперше допомагає медикам врятувати життя людини на догоспітальному етапі. Зрозуміло, що їх виробництво там забезпечує держава. В сусідній Росії, до речі, також вже налагодили їх серійний випуск. А в Україні є лише чотири дослідні зразки, виготовлені на Полтавському протезно-ортопедичному заводі коштом страхової компанії «Гарант-Авто».

— Спільно з доцентом кафедри госпітальної хірургії Олександром Балакіним та директором фірми «ТАЇС» Геннадієм Журавльовим нам вдалося створити хоч і не принципово відмінний від зарубіжних аналогів протишоковий костюм, проте по-своєму унікальний і досконалий. — Розповідає один з авторів проекту, ректор академії професор **Микола Скрипников**. — Складається він з трьох елементів: пневмоштанів, черевної камери і спинально-дистракційної шини. — Такого поєднання в світовій практиці досі не було.

Зовні «Еней» чимось нагадує костюм для підводного плавання. Мабуть тим, що має систему надування. І саме це допомагає лікарям у перші хвилини травми зупинити кровотечу, якщо є перелом — витягти й зафіксувати кінцівку. Постраждалий у цьому костюмі менше відчуває біль, його можна транспортувати протягом шести годин, надаючи при цьому необхідну допомогу.

На другій Всеукраїнській виставці, приуроченій до Міжнародного дня інвалідів, «Еней» дістав найвищі оцінки фахівців, а представники Міністерства з надзвичайних ситуацій навіть уклали угоду на його придбання. Потрібен костюм насамперед вітчизняній медицині, а також армії, міліції. Потреба в ньому щонайменше 135 тисяч штук, ціна за один — близько двох тисяч гривень. А от коштів, як завжди, взяти ніде. Тим часом тільки на дорогах України кожні 10 хвилин гине людина, яку «Еней» міг би врятувати.

Григорій ГРИНЬ.

Полтавська область.

Футбол

Мадрид. 3 березня. Остання пристрілка «Динамо»...

Немає шансів тільки у «Ліона»

Як відомо, у чвертьфінальну стадію розіграшу Кубка УЄФА вийшли по три французькі та італійські клуби і два іспанські. У вівторок вони провели перші матчі. Перевага була на боці господарів, але шанси на загальну перемогу за підсумками двох ігор у гостей залишилися. Крім команди з Ліона (Франція), яку розгромила італійська «Болонья» — 3:0. Ось результати інших матчів: «Марсель» (Франція) — «Сельта» (Іспанія) — 2:1, «Бордо» (Франція) — «Парма» (Італія) — 2:1, «Атлетіко» (Іспанія) — «Рома» (Італія) — 2:1.

Останні перевірки

У суботу стартує друге коло чемпіонату України серед команд вищої ліги. А поки що клуби продовжують активно готуватися до нового сезону, здійснюючи контрольні зустрічі, в яких награються новачки, перевіряються тактичні напрацювання тренерів. Ось результати деяких контрольних матчів за участю команд вищої ліги: ЦСКА (Київ) — «Шленськ» (Вроцлав, Польща) — 2:0, «Металіст» (Харків) — «Нива» (Тернопіль) — 2:0, «Чорноморець» (Одеса) — СК «Миколаїв» — 2:0, «Штурм» (Грац, Австрія) — «Кривбас» (Кривий Ріг) — 1:0.

Папен іде з великого футболу. Красиво

Хто не знає відомого французького футболіста Жана-П'єра Папена, який тішив своєю іскрометною грою та високою результативністю? Торік він пішов з великого футболу, а 30 травня на його честь буде проведено благодійний матч між збірною Франції та збірною зірок. Припускають, що проти французів гратимуть Паоло Мальдіні, Роберто Баджо, Девід Бекхем, Лотар Маттеус, Джорд Веа, Давід Женола, Арон Вінтер. Можливо, організатори зустрічі надішлють запрошення і кому-небудь із динамівців. Цей матч відбудеться в Марселі.

Редактор номера Віталій ЖЕЖЕРА.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 211444.
Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311040.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com
Засновник і видавець – Верховна Рада України